

**Με σφαίρες απειλούν τους υπερασπιστές
του Αλσους στη Νέα Φιλαδέλφεια!**

**Καταγγελία του Συντονιστικού Κατοίκων
Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και γύρω περιοχών
για το «οχέδιο ΚΑΡΦΙΤΣΑ»**

Κουτοπόνηροι Φάχνουν για αφελείς

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Φασιστονομοσχέδιο για
φυλακές τύπου Γ
**Ξεσηκώνονται
οι κρατούμενοι
σε όλη τη χώρα**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Διοικητικοί υπάλληλοι ΑΕΙ
**Ενας στους δύο,
τουλάχιστον,
«στο χώρα»**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Ο ραγιαδισμός
ως... ριζοσπαστική
ιδεολογία**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Επιστολή των παλαιοπτίνιων
απεργών πείνας διοικητικών
κρατούμενων

**Να μείνετε πιστοί
στο αίμα των
μαρτύρων του
αγώνα**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΤΑΙ ΝΑ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙ
ΣΕ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ-ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ**

**Ο νόμος
της μαφίας**

Παλέρμο

Αντιγράφουμε από ανακοίνωση του Συντονιστικού Κατοίκων Φιλαδέλφειας-Χαλκιδόνας και γύρω περιοχών (ολόκληρη η ανακοίνωση και ρεπορτάς στις σελίδες 8-9):

«Τι θα γίνει λοιπόν; Θα επιβληθούν οι όροι του δημοκρατικού διαλόγου ή θα επικρατήσει άνευ διαλόγου αυτός που φωνάζει δυνατότερα; Στη μια περίπτωση, θα ζούμε στην Νέα Φιλαδέλφεια με την παράδοση των δημοκρατικών αγώνων και της λαϊκής συμμετοχής. Στη δεύτερη, ίσως οι αρμόδιοι θα πρέπει να σκεφτούν να την μετονομάσουν σε Παλέρμο...».

Οπαδοί της ΑΕΚ, δρώντας ως «ιδιωτικό στρατός» συγκεκριμένων μεγαλοκαπιταλιστικών συμφερόντων, συμπεριφέρονται σαν τους τραμπούκους της «ΚΑΡΦΙΤΣΑ» τη δεκαετία του '60. Προπλακίζουν, απειλούν, πραγματοποιούν αντισυγκεντρώσεις, διαλύουν συγκεντρώσεις. Εφτασαν στο σημείο να στείλουν σε κάτοικο της περιοχής μια σφαίρα τυλιγμένη σε σημείωμα που απειλούσε τη ζωή της μικρούλας κόρης του!

Και όμως, αυτό που θα έπρεπε να αποτελεί μείζον πολιτικό θέμα, αντιμετωπίζεται ως... τίποτα. Η αστυνομία δεν εξέδωσε ούτε ανακοίνωση για το σημείωμα με τη σφαίρα, που της παραδόθηκε το ίδιο κιόλας βράδυ (3 Ιουνίου). Η κυβέρνηση συμπεριφέρεται σαν να μη συμβαίνει τίποτα. Το ίδιο και τα κόμματα της αντιπολίτευσης, με πρώτο τον διχασμένο ΣΥΡΙΖΑ (η πγετική του ομάδα έχει κλείσει παρασκηνιακή συμφωνία με τον Μελισσανίδη, ενώ τα μέλη στη Φιλαδέλφεια-Χαλκιδόνα και σημαντικό τμήμα στελεχών εκφράζουν κάθετη διαφωνία).

Οσο για τα αστικά ΜΜΕ, μόλις δύο εφημερίδες (Ελευθεροτυπία και Εφεύρυ) ασχολήθηκαν με το θέμα. Ολοι οι υπόλοιποι σιωποί.

Ετσι, εδώ και ένα μίνα περίπου, στη Νέα Φιλαδέλφεια επιχειρείται να επιβλοθεί ο νόμος της μαφίας. Οι κάτοικοι εμποδίζονται ακόμη και να συζητήσουν. Στόχος είναι να επιβλοθεί ο τρόμος: ότι έχει να κάνει με το «γύπεδο της ΑΕΚ», δηλαδή με τα σχέδια της οικογένειας Μελισσανίδη, δε θα το πειράζετε, δε θ' ασχολείστε μαζί του, αλλιώς θα σας βρουν μια μέρα σακατεμένους σε κάποια σκοτεινή γωνιά.

Δε θα υπήρχε περίπτωση να συμβούν αυτά, αν δεν υπήρχε καλύψη «άνωθεν». Εναν προς έναν τους γνωρίζουν τους τραμπούκους. Οπως γνωρίζουν και τον ιθικό αυτουργό πίσω από την ερεβώδη δράση τους. Μπορούσαν να τους συμμαζέψουν σε χρόνο μπδέν.

Δεν το κάνουν πρώτον γιατί αυτή η δράση είναι καινοφανής και αποτελεί ένα πείραμα για τη στήριξη σχεδίων λεπλασίας από καπιταλιστές και σε άλλες περιπτώσεις και δεύτερον γιατί έχουν την απόλυτη ανοχή του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος εξακολουθεί να μην καταλήγει στην τελική του θέση και να σιωπά μπροστά στο μαφιόζικο όργιο.

Το θέμα έχει ξεφύγει πλέον από τα όρια μιας δράσης υπεράσπισης του περιβάλλοντος και ειδικά του δασικού πλούτου. Είναι πλέον ζήτημα δημοκρατικών δικαιωμάτων και ουδείς δικαιούται να σιωπά.

© Yannis Karmous

■ Ποιος τον επέβαλε;

Αθελά του ο Στουρνάρας αποκάλυψε ότι κάποια κέντρα τον επέβαλαν στον Σαμαρά. Δεν γνωρίζονταν παλιότερα, είπε. Μιαδυο φορές είχαν συναντηθεί σε κάποιο σινεμά στην Κηφισιά. Πώς έγινε, τότε, και ένας πρωθυπουργός επέλεξε ως πρώτον τη τάξη ιυπουργού του έναν άνδρωπο τον οποίο δεν γνώριζε προσωπικά, δεν είχε συνεργαστεί μαζί του και μάλιστα πολιτικά είχε συνεργαστεί με το ΠΑΣΟΚ;

Η απάντηση είναι προφανής. Ο Στουρνάρας επιβλήθηκε στον Σαμαρά. Θυμόμαστε, μάλιστα, ότι η αρχική επιλογή ήταν ο Ράπανος, ο οποίος υποχρεώθηκε να παραιτηθεί «για προσωπικούς λόγους». Στο ερώτημα «ποιος επέβαλε τον Στουρνάρα στον Σαμαρά;» η απάντηση δεν είναι «ο Βενιζέλος», γιατί ο Βενιζέλος ουδέποτε έκρυψε την αντιπάθειά του για τον Στουρνάρα. Η απάντηση είναι ότι του τον επέβαλε το Βερολίνο. Δεν ξέρουμε αν στη συνέχεια Σαμαράς και Στουρνάρας έγιναν φιλαράκια (στην αστική πολιτική φίλιες δεν υπάρχουν), όμως και η μετακίνηση του τελευταίου στην ΤτΕ επιβλήθηκε από το ίδιο κέντρο.

■ Πρόκληση και μούγκα

Είπε ο Τσίπρας, μιλώντας στους βουλευτές και ευρωβουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ: «Είμαστε βέβαιοι ότι δεν πρόκειται να υπάρξει κανένας σοβαρός άνδρωπος που δα προδιμοποιήσει να υποδυθεί τον σύγχρονο Τσιριμώκο της αυλής των Μητρούνιων, για να δεχθεί να εκτεθεί ως υποψήφιος πρόεδρος σε αυτή την εμποροπανήγυρη». Η μπρητή ήταν ευδεία για τον Κουβέλη, όμως ο κυρώφτης δεν αντέδρασε ως διγμένος. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά έστειλε και το μήνυμα από

θητεύει σε ιδιωτική τράπεζα προ του διορισμού του. Αντίθετα, πρέπει να έχει πρόσφατη και μακρά πείρα σε Κεντρική Τράπεζα. Τρίτο να μην προέρχεται από χώρα της Ευρωζώνης. Τέταρτο να είναι πραγματικός μονεμαριστής (σε αντιδιαστολή με τους δίδεν μονεμαριστές της Bundesbank)! Συμπυκνώ-

■ Eva «<νέο PSI>» ζητά σύριζα!

«Περιβόλι» ήταν πάλι ο Γ. Σταδάκης του ΣΥΡΙΖΑ, σε συνέντευξή του στο ραδιοσταδιό «Αθήνα 9.84». Αφού επανέλαβε τη γνωστή δέση του (και του ΣΥΡΙΖΑ, εδώ και καιρό), ότι «διαγράφη του χρέους δεν έχει σχέση με την επάχθεια, έχει σχέση με τη βιωσιμότητα του χρέους» και αφού υπενθύμισε ότι «έχουν γίνει αναδιαρρώσεις χρεών σε 89 χώρες τα τελευταία 25 χρόνια, άρα είναι μια διεθνής πρακτική» και τόνισε ότι «η διεθνής αυτή πρακτική για λόγους επάχθειας είναι περιορισμένη, για λόγους βιωσιμότητας ισχύει για τις 88 από τις 89 χώρες που διεγράφη μέρος του χρέους τους», πέταξε τη ρουκέτα: «Όπως έγινε και με το PSI στην Ελλάδα. Μια επανάληψη δηλαδή του PSI, έχοντας υπόψη ότι τώρα πια οι χρηματοδότες δεν είναι ιδιώτες, αλλά ευρωπαϊκοί δεσμοί, το ΔΝΤ και τα κράτη – μέλη».

Ο ΣΥΡΙΖΑ εκφράζει την ευαρέσκειά του για το PSI, το οποίο ως τώρα (υποτίθεται ότι) κατήγειλλε! Και ζητά ένα «νέο PSI» ή για την ακρίβεια ένα OSI (Official Sector Involvement), όπως έλεγε παλαιότερα ο Βενιζέλος και όπως είχε πει το Φλεβάρη του 2013 ο Στουρνάρας, για να τον «μαζέψει» στη συνέχεια ο Σόμπλε με το «forget it Giannis», αναγκάζοντάς τον να κάνει διορθωτική δήλωση σε λίγες μέρες. Το PSI, όπως όλοι γνωρίζουμε, συνοδεύτηκε από το δεύτερο Μηνυμόνιο. Είναι δυνατόν να σου δώσουν ένα «νέο PSI», που δα αφορά δάνεια των κρατών-μελών της Ευρωζώνης και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (το ΔΝΤ εξαιρείται, γιατί το απαγορεύει το καταστατικό του), χωρίς εσύ ως χώρα να αναλάβεις οποιοδήποτε υποχρέωση, χωρίς να σε δέσουν σε μηνυμονιακού τύπου σκληρή επιπτήρηση;

Φεύγοντας από τη ρητορική της «άνευ όρων διαγράφης του μεγαλύτερου μέρους του χρέους» και περνώντας στη λογική ενός «νέου PSI», ο ΣΥΡΙΖΑ ολοκληρώνει τη μετάβασή του σε δέσεις κοινωνικής νομιμοφρούσης. Διότι το PSI δεν είναι μονομερής πράξη. Είναι διμερής. Το συμφωνούν δανειζόμενος και δανειστές.

«You'll never drink alone»

Την ώρα που η συντριπτική πλειοψηφία των ποδοσφαιρόφιλων στήθηκε μπροστά στις τηλεοράσεις για να παρακολουθήσει τον αγώνα Κολομβία - Ελλάδα για το Παγκόσμιο Κύπελλο της Βραζιλίας, στη Θεσσαλονίκη, στο γήπεδο της Τριανδρίας, περισσότερα από 400 άτομα γέμισαν την εξέδρα για να παρακολουθήσουν το φιλικό αγώνα ανάμεσα στην αυτο-οργανωμένη ομάδα της Προοδευτικής-Εκρήξης Τούμπας και τους ερασιτέχνες της Ζανκτ Πάουλι. Μπορεί ο φιλικός αγώνας να μην είχε την αίγλη και την προβολή του μουντιαλικού, είχε όμως πανό, συνθήματα, καπνογόνα, πολύ κόσμο, παλμό και μεγάλη χαρά, αφού παίχτες και θεατές έζησαν με την καρδιά τους το παιχνίδι και πανηγύρισαν με τον ίδιο ζήλο τα γκολ που πέτυχαν οι δύο ομάδες.

Ο αγώνας έγινε στο πλαίσιο της καμπάνιας ενάντια στο σύγχρονο επαγγελματικό ποδόσφαιρο και στην εμπορευματοποίηση που έχει επιβάλει η ΦΙΦΑ και απετελεσε ένα μήνυμα ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό. Χαρακτηριστικά ήταν τα πανό στην εξέδρα: «Εστία ανομίας είναι η Αμυγδαλέζα», «Fuck FIFA, Boycott Mundial», «90' αντίπαλοι στο γήπεδο - μια ζωή ενωμένοι στους δρόμους ενάντια σε κράτος, φασίστες, αφεντικά», καθώς και το σύνθημα «You'll never drink alone», παράφραση του βασικού συνθήματος των οπαδών της Λίβερπουλ «You'll never walk alone».

Οι δύο «αντίπαλες» ομάδες έχουν τη δική τους ιστορία. Η Προοδευτική-Εκρήξη Τούμπας «γεννήθηκε» το 2008 από ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές που συσπειρώθηκαν γύρω από την παλιά ομάδα της Προοδευτικής. Ο σύλλογος της Τούμπας είχε εργατικές και αριστερές καταβολές και δύο συσπειρώθηκαν γύρω από αυτόν εδειχνάντι ότι υπάρχει και το πραγματικό ποδόσφαιρο που δεν έχει καμία σχέση με το εμπορευματοποιημένο άθλημα της ΦΙΦΑ. Οι αποφάσεις λαμβάνονται από τη συνέλευση, τα έσοδα προέρχονται από κάρτες μελών, εκδηλώσεις και πωλήσεις αναμνηστικών. Το γήπεδο γεμίζει κάθε Κυριακή και παίχτες άλλων ομάδων ζητούν να φορέσουν τη φανέλα με το μαύρο και το μοβ. Το «καταστατικό» της ποδοσφαιρικής συλλογικότητας, στο οποίο πρέπει να δεσμευτούν όσοι θέλουν να φορέσουν την φανέλα της ομάδας, γράφει μεταξύ των άλλων: «Έμαστε απέναντι στο σύγχρονο ποδόσφαιρο, αλλά και στην αντίληψη για το παλαιότερο, καθώς αποτε-

λούν προϊόν και ως εκ τούτου αντικείμενο κα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

λαύν προϊόν και ως εκ τούτου αντικείμενο καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και πάντα βρωμούσαν σκοπιμότητα, συμφέρον, δολοπλοκία. Απέναντι στην αντίληψη ότι όσοι βρίσκονται στο γήπεδο είναι σιωπηλοί καταναλωτές, άσομοι και όχρωμοι χειροκροτητές και παίχτες της Ζανκτ Πάουλι να κλέψουν την παράσταση όταν ανέβηκαν στα κάγκελα και φωνάξαν ρυθμικά το σύνθημα: «Allerta Allerta Antifasista».

Δεν χρειάζεται να πούμε ότι το συγκεκριμένο παιχνίδι ήταν μια πολύ καλή πρωτοβουλία για να γίνει φανερό ότι υπάρχει και το πραγματικό ποδόσφαιρο, το πιο λαϊκό άθλημα, που μπορεί να προσφέρει συγκινήσεις, θέαμα και «δυνατές» στιγμές, κόντρα στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο που είναι μια μπίζνα η οποία εξασφαλίζει στους καπιταλιστές που ασχολούνται με αυτή άμεσα ή έμμεσα κέρδη. Μια πρωτοβουλία που έδειξε ότι το ποδόσφαιρο δεν χρειάζεται τους καπιταλιστές προέδρους, ούτε τους ιδιωτικούς στροτούς από μερίδια των οργανωμένων οπαδών, αλλά μπορεί να αποτελέσει ένα «εργαλείο» για να προπαγανδιστούν οι ίδεις της αλληλεγγύης, της συλλογικότητας, της άμιλλας, της αντιφασιστικής πάλης και γενικότερα η ίδεα της κοινωνικής ανατροπής του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος.

Έχουμε όμως μια ένσταση που έχει να κάνει με την ώρα διεξαγωγής του αγώνα. Η επιλογή να γίνει ο αγώνας την ώρα που έπαιξε η Εθνική Ελλάδας κόντρα στην Κολομβία ενείχε τον κίνδυνο η πολύ καλή αυτή πρωτοβουλία να μην πετύχει απόλυτα το στόχο της και να μην καταφέρει να συσπειρώσει τον αριθμό των θεατών που θα είχε ο ίδιος αγώνας κάποια άλλη χρονική στιγμή. Δε θεωρούμε λόγους τους περίπου 400 θεατές που παρακολούθησαν την αναμέτρηση και δεν παραγγιρίζουμε το συμβολί-

■ ΛΕΩ ΚΑΡΑΣ Η δική μας νύχτα

Για ακόμη μία εβδομάδα, οι επαναπροβολές παλαιότερων ταινιών αποτελούν μάλλον πιο ενδιαφέρουσα επιλογή από τις «φρέσκιες» ταινίες. Η συγκεκριμένη ταινία γυρίστηκε το 1986 από τον -μόλις 24 χρονών τότε- γάλλο ιδιόρρυθμο σκηνοθέτη Λεό Καράς (ήταν η δεύτερη ταινία του, ενώ η τελευταία ταινία του προβλήθηκε στις ελληνικές αίθουσες ήταν το «Holy Motors»).

Σ' ένα κάπτως φουτουριστικό Παρίσι, δύο ληστές πρέπει μέσα σε δύο εβδομάδες να βρουν χρήματα για να ξεμπερδέψουν με τους λογαριασμούς τους. Αποφασίζουν να κλέψουν και να πουλήσουν στην αγορά το αντίδοτο μιας ασθενειας που προσβάλλει μόνο εραστές που κάνουν έρωτα χωρίς να είναι ερωτευμένοι. Γ' αυτό χρειάζονται τον προσφάτια χωρισμένο Άλεξ. Ομως τα πράγματα περιπλέκονται, γιατί οι σχέσεις των πρωταγωνιστών εξελίσσονται τελικά με πολύ διαφορετικό από τον αναμενόμενο τρόπο...

Ο Λεό Καράς έχοντας στη διάθεσή του ένα «δυνατό» καστ (Μισέλ Πικολί, Ζιλίετ Μπινός, Ζιλί Ντελπί, Ντενέ Λαβάν), όντας εμφανώς επηρεασμένος από το συναισθηματικό κόσμο των πρώτων ταινιών του Γκοντάρη και δίνοντας μεγάλη έμφαση στη λειτουργία της εικόνας, έκανε μία ταινία η οποία όταν πρωτοπροβλήθηκε έκανε εντύπωση και τον κατέταξε στους πολλά υποσχόμενους νέους καλλιτέχνες της εποχής. Γκανγκτερική ιστορία για σενάριο, αρκετά σουρεαλιστικά στοιχεία και ένας έντονος υπαρξιακός προβληματισμός γύρω από τον έρωτα -και όχι μόνο- είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της ταινίας αυτής. Από τότε, ο Καράς έχει γυρίσει κάμπτοσες ταινίες και, όπως τελικά αποδείχτηκε, σήμουρα είναι μια ιδιάζουσα περίπτωση του γαλλικού σινεμά, καλύτερα μάλλον suis generis προσωπικότητα, η οποία ή σου ταιριάζει ή δε σου ταιριάζει.

■ ΧΑΝΣ ΓΙΟΥΡΓΚΕΝ ΖΙΜΠΕΡΜΠΕΡΓΚ Καρλ Μάι

Η ταινιοθήκη της Ελλάδος σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Γκάιτε παρουσιάζει, στο πλαίσιο του κύκλου προβολών «Βλέμμα στο Φασισμό II» την ταινία «Καρλ Μάι» (1974) του γερμανού Χανς Γιούργκεν Ζιμπερμπεργκ. Η ταινία «Καρλ Μάι» είναι η δεύτερη της «γερμανικής τριλογίας» του Ζιμπερμπεργκ (πρώτη ήταν το «Λούντβιχ, ρέκβιεμ για έναν παρθένο βασιλιά» του 1972 και τρίτη το «Χίτλερ, μια ταινία από τη Γερμανία» του 1977, η οποία προβλήθηκε σχετικά πρόσφατα στην Αθήνα). Εισηγητές θα είναι οι πανεπιστημιακοί καθηγητές Μαρίνα Μαροπούλου και Γεράσιμος Κουζέλης. Η ταινία θα προβληθεί μόνο την Τετάρτη 25 Ιουνίου με ελεύθερη είσοδο.

Ελένη Π.

